

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Δεκεμβρίου 2006

για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998 για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 2,Μετά από δημοσίευση σχεδίου του παρόντος κανονισμού ⁽²⁾,

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις κρατικές ενισχύσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να καθορίσει με κανονισμό ένα ανώτατο όριο κάτω από το οποίο οι ενισχύσεις θεωρούνται ότι δεν πληρούν όλα τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και συνεπώς δεν υπόκεινται στη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.
- (2) Η Επιτροπή έχει εφαρμόσει τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης και έχει, ειδικότερα, διευκρινίσει σε πλήθος αποφάσεων τον ορισμό της ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Η Επιτροπή προσδιόρισε επίσης την πολιτική της όσον αφορά το ανώτατο όριο μέχρι το οποίο μία ενίσχυση θεωρείται ως ήσσονος σημασίας και ως μη εμπόνη στο άρθρο 87 παράγραφος 1· αυτό το έπραξε η Επιτροπή αρχικά στην ανακοίνωσή της σχετικά με τον βασικό κανόνα για τις κρατικές ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ⁽³⁾ και ακολούθως στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001 για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ⁽⁴⁾. Με γνώμονα την πείρα που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού και προκειμένου να ληφθούν υπόψη η πορεία του πληθωρισμού και του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος στην Κοινότητα μέχρι και το έτος 2006 καθώς και οι πιθανές εξελίξεις καθ' όλη την περίοδο ισχύος του παρόντος κανονισμού, κρίνεται σκόπιμη η αναθεώρηση ορισμένων από τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001, καθώς και η αντικατάσταση του ίδιου κανονισμού.
- (3) Λαμβανομένων υπόψη των ειδικών κανόνων που ισχύουν στους τομείς της πρωτογενούς παραγωγής γεωργικών προϊόντων, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και του ενδε-

χομένου να πληρούνται στους τομείς αυτούς τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης στην περίπτωση ενισχύσεων των οποίων το ποσό είναι μικρότερο από τα ποσά που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν οι τομείς αυτοί από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Με βάση την εξέλιξη του τομέα των μεταφορών, ιδίως δε με βάση την αναδιάρθρωση πολλών δραστηριοτήτων μεταφορών μετά την απελευθέρωσή τους, δεν ενδείκνυται πλέον ο αποκλεισμός του τομέα των μεταφορών από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ώστε να καλύπτει το σύνολο του τομέα των μεταφορών. Ωστόσο, είναι σκόπιμο να προσαρμοσθεί κατάλληλως το γενικό ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας κατά τρόπον ώστε να λαμβάνεται υπόψη το μικρό μέσο μέγεθος των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των οδικών εμπορευματικών μεταφορών και στον τομέα της μεταφοράς επιβατών. Για τους ίδιους λόγους, αλλά και προκειμένου να ληφθούν υπόψη η πλεονάζουσα ικανότητα που υπάρχει στον συγκεκριμένο τομέα και οι στόχοι της πολιτικής μεταφορών από την άποψη της συμμόρφωσης του οδικού δικτύου και των εμπορευματικών μεταφορών, είναι σκόπιμο να εξαιρεθεί η χορήγηση ενισχύσεων με σκοπό την απόκτηση οχημάτων οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων από επιχειρήσεις που εκτελούν οδικές εμπορευματικές μεταφορές για λογαριασμό τρίτων. Τούτο δεν θέτει εν αμφιβόλω την ευνοϊκή στάση της Επιτροπής έναντι των κρατικών ενισχύσεων που αποσκοπούν σε καθαρότερα και φιλικότερα προς το περιβάλλον οχήματα στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών νομικών πράξεων πλην του παρόντος κανονισμού. Με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1407/2002 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2002, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα ⁽⁵⁾, ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να μην εφαρμόζεται στον τομέα του άνθρακα.

- (4) Λαμβάνοντας υπόψη τις ομοιότητες μεταξύ της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, αφενός, και μη γεωργικών προϊόντων, αφετέρου, ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να καλύπτει και τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Εν προκειμένω, ούτε οι δραστηριότητες στη γεωργική εκμετάλλευση οι οποίες είναι απαραίτητες προκειμένου να προετοιμασθεί το προϊόν για την πρώτη πώληση (π.χ. συγκομιδή, κοπή και αλώνισμα των σιτηρών, συσκευασία των αυγών) ούτε η πρώτη πώληση προς μεταπωλητές ή προς μεταποιητικές επιχειρήσεις δεν πρέπει να λογίζονται ως μεταποίηση ή εμπορία. Από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος κανονισμού, οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις ασχολούμενες με τη μεταποίηση ή την εμπορία γεωργικών προϊόντων πρέπει να παύσουν να υπόκεινται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας ⁽⁶⁾. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

⁽¹⁾ ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ C 137 της 10.6.2006, σ. 4.⁽³⁾ ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9.⁽⁴⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.⁽⁵⁾ ΕΕ L 205 της 2.8.2002, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ L 325 της 28.10.2004, σ. 4.

- (5) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αποφανθεί ότι, αφ' ης στιγμής η Κοινότητα έχει θεσπίσει νομοθεσία για τη συγκρότηση κοινής οργάνωσης της αγοράς σε έναν συγκεκριμένο γεωργικό τομέα, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να απέχουν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου που θα μπορούσε να υπονομεύσει ή να εισαγάγει εξαιρέσεις στην κοινή οργάνωση της αγοράς. Για τον λόγο αυτό, είναι σκόπιμο να μην υπάγονται στον παρόντα κανονισμό ενισχύσεις των οποίων το ποσό καθορίζεται με βάση την τιμή ή την ποσότητα προϊόντων που αγοράζονται ή διατίθενται στην αγορά, αλλά ούτε και περιπτώσεις ενισχύσεων ήσσονος σημασίας οι οποίες συνοδεύονται από την υποχρέωση απόδοσης ενός μέρους της ενίσχυσης σε πρωτογενείς παραγωγούς.
- (6) Ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να μην ισχύει για τις εξαγωγικές ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ούτε τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που ευνοούν τα εγχώρια προϊόντα σε βάρος των εισαγόμενων. Ειδικότερα, δεν πρέπει να υπάγονται σε αυτόν οι ενισχύσεις για την χρηματοδότηση της δημιουργίας και λειτουργίας δικτύου διανομής σε άλλες χώρες. Στην έννοια της εξαγωγικής ενίσχυσης κατά κανόνα δεν εμπίπτουν οι ενισχύσεις για την κάλυψη του κόστους συμμετοχής σε εμπορικές εκθέσεις ή μελετών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών απαραίτητων για το λανσάρισμα ενός νέου ή ήδη υπάρχοντος προϊόντος σε μια νέα αγορά.
- (7) Στον παρόντα κανονισμό είναι σκόπιμο να μην υπάγονται οι προβληματικές επιχειρήσεις κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽¹⁾ λόγω των προβλημάτων που σχετίζονται με τον προσδιορισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης των ενισχύσεων που χορηγούνται σε επιχειρήσεις αυτής της κατηγορίας.
- (8) Από την εμπειρία που έχει αποκτήσει η Επιτροπή, μπορεί να θεωρηθεί ότι οι ενισχύσεις που δεν υπερβαίνουν το ανώτατο όριο των 200 000 ευρώ για οποιαδήποτε περίοδο τριών ετών δεν επηρεάζουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών ή/και δεν στρεβλώνουν ούτε απειλούν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό και συνεπώς δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα των οδικών μεταφορών, το προαναφερθέν ανώτατο όριο πρέπει να τεθεί στις 100 000 ευρώ.
- (9) Τα έτη που λαμβάνονται υπόψη για τον σκοπό αυτό είναι τα οικονομικά έτη που λαμβάνονται ως βάση για δημοσιονομικούς σκοπούς από την εκάστοτε επιχείρηση στο οικείο κράτος μέλος. Η κρίσιμη τριετία πρέπει να εκτιμάται σε κυλιόμενη βάση, ούτως ώστε, για κάθε νέα χορήγηση ενίσχυσης ήσσονος σημασίας, να είναι απαραίτητο να καθορίζεται το συνολικό ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται κατά τη διάρκεια του εκάστοτε οικονομικού έτους, καθώς και κατά τα προηγούμενα δύο οικονομικά έτη. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κάθε ενίσχυση που χορηγείται από ένα κράτος μέλος, ακόμη και όταν αυτή χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει με πόρους κοινοτικής προέλευσης. Δεν πρέπει να είναι δυνατή η κατάτμηση των μέτρων ενίσχυσης που υπερβαίνουν το όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας σε περισσότερα μικρότερα τμήματα κατά τρόπον ώστε τα τμηματικά αυτά ποσά να εμπίπτουν πλέον στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (10) Σε συμφωνία με τις αρχές που διέπουν τις ενισχύσεις οι οποίες εμπίπτουν στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, μια ενίσχυση ήσσονος σημασίας πρέπει να θεωρείται ότι χορηγείται κατά τον χρόνο παραχώρησης στην οικεία επιχείρηση του ένομου δικαιώματος λήψης της ενίσχυσης σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό νομικό καθεστώς.
- (11) Προκειμένου να αποτραπεί η καταστρατήγηση των μέγιστων επιτρεπόμενων τιμών έντασης ενίσχυσης που προβλέπονται σε διάφορες κοινοτικές νομικές πράξεις, δεν πρέπει να υπάρχει σώρευση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες αν από τη σώρευση αυτή προκύπτει ένταση ενίσχυσης μεγαλύτερη από αυτήν που καθορίζεται με βάση τα συγκεκριμένα δεδομένα εκάστης περίπτωσης σε κανονισμό περί απαλλαγής κατά κατηγορία ή απόφαση που έχει εκδώσει η Επιτροπή.
- (12) Προς χάριν της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της ορθής εφαρμογής του ανώτατου ορίου για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, είναι σκόπιμο όλα τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν την ίδια μέθοδο υπολογισμού. Για να διευκολυνθεί ο υπολογισμός αυτός και σύμφωνα με τη σημερινή πρακτική όσον αφορά την εφαρμογή του κανόνα για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, τα ποσά των ενισχύσεων που δεν έχουν μορφή επιχορήγησης σε μετρητά πρέπει να μετατρέπονται σε ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης. Ο υπολογισμός του ισοδύναμου επιχορήγησης για διαφανείς μορφές ενίσχυσης με εξαίρεση τις επιχορηγήσεις και για ενισχύσεις που είναι καταβλητέες σε περισσότερες δόσεις προϋποθέτει τη χρήση των επιτοκίων της αγοράς τα οποία ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης της εκάστοτε ενίσχυσης. Με σκοπό την ομοιόμορφη, διαφανή και ευχερή εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, ως επιτόκια της αγοράς για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεωρούνται τα επιτόκια αναφοράς που καθορίζονται περιοδικά από την Επιτροπή επί τη βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή στο Διαδίκτυο. Ενίοτε ενδέχεται, ωστόσο, να είναι αναγκαία η προσθήκη πρόσθετων μονάδων βάσης στο κατώτατο επιτόκιο με γνώμονα τις παρεχόμενες ασφάλειες ή τον κίνδυνο που συνδέεται με τον δικαιούχο.
- (13) Προς χάριν της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της αποτελεσματικής παρακολούθησης, ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χαρακτηρίζονται από διαφάνεια. Ως διαφανής θεωρείται μία ενίσχυση ως προς την οποία είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου. Ένας τέτοιος ακριβής υπολογισμός είναι δυνατός, επί παραδείγματι, για τις επιχορηγήσεις, τις επιδοτήσεις επιτοκίου και τις φοροαπαλλαγές που υπόκεινται σε ανώτατο όριο. Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε εισφορά κεφαλαίου δεν πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το συνολικό ποσό της κρατικής εισφοράς είναι μικρότερο από το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε παροχή επιχειρηματικού κεφαλαίου κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται για την προώθηση των επενδύσεων

(¹) ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2.

- επιχειρηματικών κεφαλαίων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις ⁽¹⁾ δεν πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το οικείο καθεστώς παροχής επιχειρηματικών κεφαλαίων παρέχει κεφάλαια στην κάθε αποδέκτρια επιχείρηση μόνο μέχρι το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Οι ενισχύσεις υπό μορφή δανείου πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας υπό την προϋπόθεση ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογισθεί με βάση τα επιτόκια της αγοράς που ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης.
- (14) Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει τη δυνατότητα ένα μέτρο, το οποίο έχει θεσπισθεί από ένα κράτος μέλος, να μη θεωρηθεί ενδεχομένως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης επί τη βάση άλλων λόγων πλην αυτών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, όπως επί παραδείγματι στην περίπτωση εισφορών κεφαλαίου, με το σκεπτικό ότι το εκάστοτε μέτρο αποφασίστηκε σε συμμόρφωση με την αρχή του επενδυτή ελεύθερης αγοράς.
- (15) Είναι απαραίτητη η δημιουργία ασφάλειας δικαίου για τα καθεστώτα εγγυήσεων τα οποία δεν είναι ικανά να επηρεάσουν τις συναλλαγές και να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό και σε σχέση με τα οποία είναι διαθέσιμα επαρκή στοιχεία ώστε να είναι δυνατή η αξιόπιστη εκτίμηση των τυχόν σχετικών δυνητικών επιπτώσεων. Για τον λόγο αυτό, ο παρών κανονισμός πρέπει να μετατρέψει το γενικής ισχύος ανώτατο όριο των 200 000 ευρώ για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας σε ένα ειδικό για την περίπτωση των εγγυήσεων ανώτατο όριο με βάση το καλυπτόμενο από εγγύηση ποσό του κάθε δανείου για το οποίο παρέχεται η εγγύηση. Το υπόψη ειδικό ανώτατο όριο ενδείκνυται να υπολογίζεται με εφαρμογή της μεθοδολογίας βάσει της οποίας εκτιμάται το ποσό κρατικής ενίσχυσης που εμπεριέχεται σε καθεστώς εγγυήσεων προς κάλυψη δανείων χορηγούμενων σε βιώσιμες επιχειρήσεις. Η μεθοδολογία και τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ειδικού για τις εγγυήσεις ανώτατου ορίου πρέπει να αποκλείουν τις προβληματικές επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων. Το εν λόγω ειδικό ανώτατο όριο πρέπει επομένως να μην ισχύει ούτε για τις *ad hoc* επιμέρους ενισχύσεις οι οποίες δεν εντάσσονται στην εφαρμογή συγκεκριμένου καθεστώτος εγγυήσεων, ούτε για τις ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις, ούτε για εγγυήσεις των οποίων η υποκείμενη συναλλαγή δεν αποτελεί δάνειο, όπως είναι οι εγγυήσεις για συναλλαγές με αντικείμενο μετοχικό κεφάλαιο. Το ειδικό όριο είναι σκόπιμο να καθορίζεται με βάση το γεγονός ότι, αν ληφθεί υπόψη ένα ανώτατο επιτόκιο (καθαρό επιτόκιο υπερημερίας) ύψους 13 %, που αντιστοιχεί στο χειρότερο πιθανό σενάριο για τα καθεστώτα εγγυήσεων στην Κοινότητα, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης μιας εγγυήσης ύψους 1 500 000 ευρώ μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ίδιο με το γενικό ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Το ποσό αυτό πρέπει να μειωθεί στις 750 000 ευρώ για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα των οδικών μεταφορών. Μόνον εγγυήσεις που καλύπτουν ποσοστό μέχρι και 80 % του υποκείμενου δανείου είναι σκόπιμο να υπόκεινται στα εν λόγω ειδικά ανώτατα όρια. Μία μεθοδολογία η οποία θα έχει γίνει δεκτή από την Επιτροπή κατόπιν κοινοποίησης επί τη βάση κανονισμού της Επιτροπής για θέματα κρατικών ενισχύσεων, όπως π.χ. ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1628/2006 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2006, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης στις εθνικές επενδυτικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ⁽²⁾, είναι επίσης δυνατό να χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη με σκοπό τον υπολογισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης που περιλαμβάνει μία εγγύηση, υπό την προϋπόθεση ότι η συγκεκριμένη μεθοδολογία περιλαμβάνει ρητή πρόβλεψη για το είδος εγγυήσεων και το είδος υποκείμενων πράξεων που ανακύπτουν στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (16) Κατόπιν κοινοποίησης από κράτος μέλος, η Επιτροπή δύναται να εξετάζει κατά πόσον ένα μέτρο ενίσχυσης που δεν συνίσταται σε επιχορήγηση, δάνειο, εγγύηση, εισφορά κεφαλαίου ή μέτρο παροχής επιχειρηματικών κεφαλαίων οδηγεί σε ένα ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης που δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο το οποίο ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, με αποτέλεσμα να εμπίπτει ενδεχομένως στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
- (17) Η Επιτροπή υποχρεούται να διασφαλίζει ότι τηρούνται οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, ιδίως δε ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει των κανόνων για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πληρούν τους σχετικούς όρους. Σύμφωνα με την αρχή της συνεργασίας που διατυπώνεται στο άρθρο 10 της συνθήκης, τα κράτη μέλη οφείλουν να διευκολύνουν την εκπλήρωση αυτής της αποστολής, δημιουργώντας τον αναγκαίο μηχανισμό για να εξασφαλίζουν ότι το συνολικό ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται βάσει του κανόνα για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στην ίδια επιχείρηση δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο των 200 000 ευρώ σε περίοδο τριών οικονομικών ετών. Προς τον σκοπό αυτό, είναι σκόπιμο τα κράτη μέλη, όταν χορηγούν ενίσχυση ήσσονος σημασίας, να πληροφορούν την ενδιαφερόμενη επιχείρηση για το ποσό της ενίσχυσης και για το ότι η ενίσχυση θεωρείται ήσσονος σημασίας, με παραπομπή στον παρόντα κανονισμό. Πέραν αυτού, πριν από τη χορήγηση τέτοιων ενισχύσεων το εκάστοτε κράτος μέλος πρέπει να φροντίζει να λαμβάνει από την οικεία επιχείρηση δήλωση σχετικά με τις τυχόν άλλες ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που έλαβε κατά τη διάρκεια του οικείου οικονομικού έτους και κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη και να εξακριβώνει προσεκτικά ότι η νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας δεν οδηγεί σε υπέρβαση του ανωτάτου ορίου που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Εναλλακτικά, θα πρέπει να είναι δυνατή η εξασφάλιση της μη υπέρβασης του ανωτάτου ορίου με την τήρηση κεντρικού μητρώου ή, στην περίπτωση καθεστώτων εγγυήσεων που θεσπίζονται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων, αυτό το τελευταίο μπορεί να καταρτίζει το ίδιο καταλόγους δικαιούχων και να απαιτεί από τα κράτη μέλη να ενημερώνουν τους δικαιούχους για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που τους χορηγούν.
- (18) Η ισχύς του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2006. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να αρχίσει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2007. Δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001 δεν εφαρμοζόταν στον τομέα των μεταφορών, ο οποίος δεν υπαγόταν έως τώρα στις διατάξεις για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, αλλά και λαμβανομένου υπόψη του πολύ περιορισμένου ποσού που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, και εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να εφαρμόζεται στις ενισχύσεις οι οποίες έχουν χορηγηθεί πριν από την έναρξη της ισχύος του σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα των μεταφορών και στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων. Εξάλλου, η ισχύς του παρόντος κανονισμού δεν πρέπει να έχει συνέπειες για τις τυχόν μεμονωμένες ενισχύσεις οι οποίες έχουν χορηγηθεί κατ'εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 κατά την περίοδο εφαρμογής αυτού του τελευταίου κανονισμού.

(1) ΕΕ C 194 της 18.8.2006, σ. 2.

(2) ΕΕ L 302 της 1.11.2006, σ. 29.

(19) Λαμβανομένης υπόψη της πείρας που έχει αποκτήσει η Επιτροπή, και ιδίως της συχνότητας με την οποία είναι γενικά αναγκαία η αναθεώρηση της πολιτικής για τις κρατικές ενισχύσεις, κρίνεται σκόπιμο να περιοριστεί η περίοδος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Σε περίπτωση λήξης του παρόντος κανονισμού χωρίς παράταση της ισχύος του, πρέπει να παραχωρηθεί στα κράτη μέλη περίοδος προσαρμογής έξι μηνών για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις σε όλους τους τομείς, εκτός από:

- α) τις ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, που εμπίπτουν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- β) τις ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που ασχολούνται με την πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων, όπως απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της συνθήκης.
- γ) ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, όπως απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της συνθήκης, στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - i) όταν το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται με βάση την τιμή ή την ποσότητα τέτοιων προϊόντων που πωλούνται από πρωτογενείς παραγωγούς ή διατίθενται στην αγορά από τις οικείες επιχειρήσεις.
 - ii) όταν η ενίσχυση συνοδεύεται από την υποχρέωση απόδοσής της εν μέρει ή εξ ολοκλήρου σε πρωτογενείς παραγωγούς.
- δ) ενισχύσεις για δραστηριότητες που σχετίζονται με εξαγωγές προς τρίτες χώρες ή προς κράτη μέλη, ιδίως δε ενισχύσεις που συνδέονται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, με τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή με άλλες τρέχουσες δαπάνες που σχετίζονται με εξαγωγική δραστηριότητα.
- ε) ενισχύσεις για τις οποίες τίθεται ως όρος η χρήση εγχώριων αγαθών αντί των εισαγόμενων.
- στ) τις ενισχύσεις προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα του άνθρακα κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1407/2002.
- ζ) τις ενισχύσεις για την απόκτηση οχημάτων οδικών εμπορευματικών μεταφορών οι οποίες χορηγούνται σε επιχειρήσεις που εκτελούν οδικές εμπορευματικές μεταφορές για λογαριασμό τρίτων.

η) τις ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

- α) «γεωργικά προϊόντα» τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της συνθήκης ΕΚ, με εξαίρεση τα προϊόντα αλιείας.
- β) «μεταποίηση γεωργικών προϊόντων» κάθε πράξη επί γεωργικού προϊόντος από την οποία προκύπτει ένα επίσης γεωργικό προϊόν, με εξαίρεση τις εργασίες εντός της γεωργικής εκμετάλλευσης που είναι απαραίτητες για την προετοιμασία ενός προϊόντος ζωικής ή φυτικής προέλευσης για την πρώτη του πώληση.
- γ) «εμπορία γεωργικών προϊόντων» η κατοχή ή έκθεση με σκοπό την πώληση, την προσφορά προς πώληση, την παράδοση ή οποιονδήποτε άλλον τρόπο διάθεσης στην αγορά, με εξαίρεση την πρώτη πώληση από μέρους πρωτογενούς παραγωγού σε μεταπωλητές ή μεταποιητικές επιχειρήσεις και κάθε δραστηριότητα η οποία προετοιμάζει το προϊόν για μια τέτοια πρώτη πώληση. Η πώληση από μέρους πρωτογενούς παραγωγού προς τελικούς καταναλωτές λογίζεται ως εμπορία αν πραγματοποιείται σε χωριστό και ειδικό για τον σκοπό αυτό χώρο.

Άρθρο 2

Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας

1. Τα μέτρα ενίσχυσης που πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 5 του παρόντος άρθρου θεωρείται ότι δεν ανταποκρίνονται σε όλα τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

2. Το σύνολο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σε μία δεδομένη επιχείρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 200 000 ευρώ σε οποιαδήποτε περίοδο τριών οικονομικών ετών. Το συνολικό ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγείται σε μια δεδομένη επιχείρηση η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα των οδικών μεταφορών δεν επιτρέπεται να υπερβεί τις 100 000 ευρώ σε οποιαδήποτε περίοδο τριών οικονομικών ετών. Τα εν λόγω ανώτατα όρια ισχύουν ανεξαρτήτως της μορφής της ήσσονος σημασίας ενίσχυσης ή του επιδιωκόμενου στόχου και χωρίς να έχει σημασία αν η ενίσχυση που χορηγείται από το οικείο κράτος μέλος χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει με πόρους κοινοτικής προέλευσης. Η κρίσιμη χρονική περίοδος καθορίζεται με βάση το οικονομικό έτος όπως αυτό εφαρμόζεται από την οικεία επιχείρηση στο εκάστοτε κράτος μέλος.

Όταν το συνολικό ποσό ενίσχυσης που προβλέπεται βάσει ενός μέτρου ενίσχυσης υπερβαίνει το παραπάνω ανώτατο όριο, το εν λόγω ποσό ενίσχυσης δεν μπορεί να υπαχθεί στο ευεργέτημα του παρόντος κανονισμού, ούτε ως προς το μέρος που δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο. Στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να γίνει επίκληση του ευεργετήματος του παρόντος κανονισμού για το συγκεκριμένο μέτρο ενίσχυσης ούτε κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης ούτε σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρονικό σημείο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22.

3. Το ανώτατο όριο που καθορίζεται στην παράγραφο 2 εκφράζεται ως επιχορήγηση σε μετρητά. Σε όλες τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται ακαθάριστα ποσά, δηλαδή πριν αφαιρεθεί ο τυχόν φόρος ή άλλη επιβάρυνση. Εφόσον η ενίσχυση χορηγείται με μορφή άλλη από την επιχορήγηση, το ποσό της ενίσχυσης είναι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης.

Οι ενισχύσεις που καταβάλλονται σε περισσότερες δόσεις ανάγονται στην αξία τους κατά τον χρόνο της χορήγησής τους. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για την αναγωγή αυτή και για τον υπολογισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης είναι το επιτόκιο αναφοράς κατά τον χρόνο χορήγησης.

4. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις ενισχύσεις ως προς τις οποίες είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου («διαφανείς ενισχύσεις»). Ειδικότερα:

- a) Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε δάνειο θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας υπό την προϋπόθεση ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογισθεί με βάση τα επιτόκια της αγοράς που ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης.
- β) Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε εισφορά κεφαλαίου δεν θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το συνολικό ποσό της κρατικής εισφοράς δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας.
- γ) Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε παροχή επιχειρηματικού κεφαλαίου δεν θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εκτός αν το οικείο καθεστώς παροχής επιχειρηματικού κεφαλαίου παρέχει κεφάλαια στην κάθε αποδέκτρια επιχείρηση μόνο μέχρι το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας.
- δ) Οι επιμέρους ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει καθεστώτος εγγυήσεων σε μη προβληματικές επιχειρήσεις λογίζονται ως διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας εφόσον το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του υποκείμενου δανείου που παρέχεται βάσει του οικείου καθεστώτος δεν υπερβαίνει το 1 500 000 ευρώ ανά επιχείρηση. Οι επιμέρους ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει καθεστώτος εγγυήσεων σε μη προβληματικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα των οδικών μεταφορών λογίζονται ως διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας εφόσον το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του υποκείμενου δανείου που παρέχεται βάσει του οικείου καθεστώτος δεν υπερβαίνει τις 750 000 ευρώ ανά επιχείρηση. Αν το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του υποκείμενου δανείου ισοδυναμεί μόνο με ένα συγκεκριμένο μέρος του παραπάνω ανώτατου ποσού, γίνεται δεκτό ότι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της εγγύησης αντιστοιχεί σε ίδιο μέρος του εφαρμοστέου ανώτατου ορίου που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2. Η εγγύηση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 80 % του υποκείμενου δανείου. Ένα καθεστώς εγγυήσεων θεωρείται επίσης διαφανές εφόσον i) πριν από την έναρξη εφαρμογής του καθεστώτος, η μεθοδολογία που ισχύει για τον υπολογισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης των εγγυήσεων έχει γίνει δεκτή κατόπιν κοινοποίησής της στην Επιτροπή δυνάμει άλλου κανονισμού που έχει εκδοθεί από την Επιτροπή και αφορά θέματα κρατικών ενισχύσεων και ii) η εγκεκριμένη μεθοδολογία περιλαμβάνει ρητή πρόβλεψη για το είδος εγγυήσεων και το είδος υποκείμενων πράξεων που ανακύπτουν στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

5. Απαγορεύεται η σφύρευση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες αν από τη σφύρευση αυτή προκύπτει ένταση ενίσχυσης μεγαλύτερη από αυτήν που καθορίζεται με βάση τα συγκεκριμένα δεδομένα εκάστης περίπτωσης σε κανονισμό περί απαλλαγής κατά κατηγορία ή απόφαση που έχει εκδώσει η Επιτροπή.

Άρθρο 3

Παρακολούθηση

1. Όταν ένα κράτος μέλος σκοπεύει να χορηγήσει ενίσχυση ήσσονος σημασίας σε δεδομένη επιχείρηση, την ενημερώνει γραπτώς για το πιθανό ποσό της (σε όρους ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης) και για το γεγονός ότι θεωρείται ενίσχυση ήσσονος σημασίας, με ρητή παραπομπή στον παρόντα κανονισμό και με αναφορά του τίτλου του και των στοιχείων δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Σε περίπτωση που μία ενίσχυση ήσσονος σημασίας χορηγείται σε περισσότερες επιχειρήσεις βάσει συγκεκριμένου καθεστώτος και οι εν λόγω επιχειρήσεις λαμβάνουν διαφορετικά ποσά ενίσχυσης βάσει του καθεστώτος, το οικείο κράτος μέλος δύναται να επιλέξει να εκπληρώσει την ανωτέρω υποχρέωση γνωστοποιώντας στις επιχειρήσεις το πάγιο ποσό που αντιστοιχεί στο μέγιστο ποσό ενίσχυσης που μπορεί να χορηγηθεί βάσει του καθεστώτος. Στην περίπτωση αυτή, το πάγιο ποσό λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον τηρείται το ανώτατο που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2. Πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης, το οικείο κράτος μέλος φροντίζει επίσης να λάβει από την αποδέκτρια επιχείρηση δήλωση σε έγγραφη ή ηλεκτρονική μορφή για οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση ήσσονος σημασίας την οποία τυχόν έλαβε κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη και κατά το τρέχον οικονομικό έτος.

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας μόνον αφού εξακριβώσουν ότι η ενίσχυση αυτή δεν αυξάνει το ανώτατο ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που η οικεία επιχείρηση έχει λάβει κατά την περίοδο που καλύπτει το συγκεκριμένο οικονομικό έτος και τα προηγούμενα δύο οικονομικά έτη στο υπόψη κράτος μέλος πέραν του ανώτατου ορίου που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

2. Εάν ένα κράτος μέλος έχει συγκροτήσει κεντρικό μητρώο ενισχύσεων ήσσονος σημασίας το οποίο περιέχει πλήρεις πληροφορίες σχετικά με όλες τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που έχουν χορηγηθεί από οποιαδήποτε αρχή αυτού του κράτους μέλους, παύει να ισχύει η πρώτη υποπαράγραφος της παραγράφου 1 από τη χρονική στιγμή κατά την οποία το μητρώο καλύπτει περίοδο τριών ετών.

Οσάκις ένα κράτος μέλος χορηγεί ενίσχυση επί τη βάσει καθεστώτος εγγυήσεων που προβλέπει την παροχή εγγύησης με χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό της ΕΕ βάσει εντολής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων, παύει ενδεχομένως να ισχύει η πρώτη υποπαράγραφος της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, ισχύει το ακόλουθο σύστημα παρακολούθησης:

- a) το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων καταρτίζει ετησίως, με βάση τα πληροφοριακά στοιχεία που οφείλουν να του παρέχουν οι χρηματοοικονομικοί μεσάζοντες, κατάλογο των αποδεκτών ενίσχυσης και του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης που έλαβε ο κάθε αποδέκτης. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων αποστέλλει τα εν λόγω πληροφοριακά στοιχεία στο οικείο κράτος μέλος και στην Επιτροπή και

β) το οικείο κράτος μέλος διαβιβάζει τις σχετικές πληροφορίες στους τελικούς αποδέκτες εντός τριμήνου από την παραλαβή των πληροφοριών από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων· και

γ) τα οικεία κράτη μέλη λαμβάνουν από έκαστο αποδέκτη δήλωση στην οποία να δηλώνεται ότι το συνολικό ποσό ενίσχυσης ήσσονος σημασίας που έχει λάβει ο αποδέκτης δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2. Σε περίπτωση υπέρβασης του ανώτατου ορίου ως προς έναν ή περισσότερους αποδέκτες, τα οικεία κράτη μέλη λαμβάνουν μέριμνα ούτως ώστε το μέτρο ενίσχυσης που οδήγησε στην υπέρβαση του ορίου είτε να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή είτε να επιστραφεί από τον αποδέκτη.

3. Τα κράτη μέλη καταγράφουν και συγκεντρώνουν όλες τις πληροφορίες που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα εν λόγω αρχεία περιέχουν όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να αποδειχθεί ότι έχουν τηρηθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού. Τα αρχεία που αφορούν επιμέρους ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πρέπει να διατηρούνται επί 10 έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση. Τα αρχεία που αφορούν καθεστώς ενισχύσεων ήσσονος σημασίας πρέπει να διατηρούνται επί 10 έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η τελευταία επιμέρους ενίσχυση δυνάμει του καθεστώτος. Μετά από γραπτή αίτηση της Επιτροπής, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τής παρέχει, εντός 20 εργάσιμων ημερών ή εντός μεγαλύτερης περιόδου που ορίζεται στην αίτηση, όλες τις πληροφορίες που η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίες για να εκτιμήσει εάν έχουν τηρηθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που έχουν χορηγηθεί σε συγκεκριμένη επιχείρηση.

Άρθρο 4

Τροποποίηση

Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 τροποποιείται ως εξής:

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Δεκεμβρίου 2006.

α) Στο σημείο 1, η φράση «μεταποίηση και εμπορία» διαγράφεται.

β) Το σημείο 3 διαγράφεται.

Άρθρο 5

Μεταβατικές ρυθμίσεις

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε ενισχύσεις που έχουν χορηγηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του σε επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα των μεταφορών και σε επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, εφόσον η εκάστοτε ενίσχυση πληροί όλους τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 1 και 2. Κάθε ενίσχυση που δεν πληροί τους εν λόγω όρους αξιολογείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τα σχετικά πλαίσια, κατευθυντήριες γραμμές και ανακοινώσεις.

2. Κάθε επιμέρους ενίσχυση ήσσονος σημασίας η οποία χορηγείται μεταξύ της 2ας Φεβρουαρίου 2001 και της 30ής Ιουνίου 2007 και η οποία πληροί τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 λογίζεται ως μη ανταποκρινόμενη στο σύνολο των κριτηρίων του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και συνεπώς ισχύει γι' αυτήν απαλλαγή από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

3. Κατά τη λήξη της περιόδου ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε ενίσχυση ήσσονος σημασίας η οποία πληροί τους όρους του μπορεί νομίμως να χορηγηθεί εντός ενός περαιτέρω εξαμήνου.

Άρθρο 6

Έναρξη και διάρκεια ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως την 31η Δεκεμβρίου 2013.

Για την Επιτροπή

Neelie KROES

Μέλος της Επιτροπής